

EL CRITERI

PERIÓDIC QUINCENAL D' ACCIÓ CATÓLICA

PORTAVEU DE LA JOVENTUT CATÓLICA PROPAGANDISTA

L'IGLESIA TRIOMFANT

Provat es que les grans virtuts naixen d'entre les penuries i desgracies, i per axó Deu fundá la seva Iglesia amb el martiri, i amb el martiri l'ha feta invencible; els mártres en temps de les persecucions exteriors la sagellaren am caràcters imborrables. Mes si ha sigut invencible contra els esforços exteriors, molt més ho ha sigut contra les divisions que dintre son mateix regne hi han exit.

Arrivaren aquelles heretjies que Jesucrist ja havia profetisat axis com també sos apóstols; i la fé perseguida pels emperadors, sufria encare més, una persecució més terrible pels heretjes, pro mai fou tan violenta com quant acabá la dels pagans. Tot just respiraba am la pau que l'hi doná Constantí quant veus aquí que Arri, aquell infelís sacerdot va ressurgir unes perturbacions més fortes que les qu'antes havia sofert. Constanç, fill de Constantí, seduït pels arrians, qual dogma autorisá, perseguí als cristians per totes les parts de la terra; nou perseguidor del cristianisme, i tant més espantós quant que sots lo nom de Jesucrist feya guerra al mateix Jesucrist. Per crumull de desgracies, dividida aixís l'Iglesia, cau en mans de Juliá l'Apóstata que res hi hagué que no practiqués per perseguir al cristianisme, i no trobá altre medi, que'l de fomentar les desunións que'l tenien destrossat.

Després, am Lutero, seguiren altres que posaven a tota proba la fé dels catòlics, pro l'Iglesia que ha après am tantes esperiencias no té altre remei que sufrir, per més qu'ho fassi am protestes, dels governants catòlics (?), lo mateix que sofrí dels emperadors infidels; i vessar sa sanc per defensar no sols el tot de sa santa doctrina, sino cada un de sos articles particulars.

En efecte; ningú hi ha hagut que no s'hagi vist impugnats fins per sos propis fills. Mil sectes i mil heretjies apostatant de sa doctrina s'han axecat en contra d'ella, més si han vist son naixement, segons les prediccions de Jesucrist, també han vist sa caiguda encar que molt freqüent sostingudes i ampara les per emperadors, reis i governs.

Los verdaders fills de Cristo han sigut regoneguts per aquesta prova; quantes més persecucions i trabes han volgut posar a la Religió, més forta y gran n'ha sortit guanyadora, i més palesa s'ha mostrat devant lo mon; la vritat, ha quedat més justificada quant mes ha sigut combatuda, i l'Iglesia ha permanescut incontrastable.

Are sobre tot, estèm en un periode de persecució; i encare que diguin que no, en veu alta, en els fets i fent el xiu, xiu entre ells, se veu que'l titella de fusta, que per sí sol, no's podria pas mourer se remena mes que mai; qui l'hi dona vida? Penséu.

¿Quina es la secta d'avui dia més contraria del catolicisme?

La Masoneria, i per axó contra ella van totes les iniciatives i actes organitzats, en pro de la causa catòlica, i per lo tant en contra de sos enemics.

¿Qu'es lo qu'are'ns aclapara...?

Recorda, llegidor i reflexiona...

Pro confia. Ella, nostre Iglesia, triomfará.

P.

ESTADÍSTIQUES

No volém demostrar les excelencies de la nostre Relligió Catòlica ab idealitats, sinó am realitats, am xifres que canten i diuen la veritat.

Y sense mes retòriques aném al grá.

Aném primer per els suicidis. Aixís tenim que'n la llibertina i anticlerical Fransa hi ha uns 28'8 suicidis per cada 100.000 habitants.

A Suissa, el país més lliure del mon ocupa el segon lloc ab uns 22'8 per 100.000 respectivament.

A Dinamarca, país protestant i molt reacci el catolicisme, uns 22 per 100.000.

A Alemanya, protestant, desde la fundació de l'Imperi hi ha hagut uns 380.000 suicidis. En 1907 se suicidaren 9.753 homes i 3.024 dones. Etz. etz.

Els medis mes ussats son: penjar-se ab una corda, el *revolver*, l'asfixia, la navaja d'afeitar-se pera tallarse finament la yugular...

La simpática revista *La Hormiga de Oro* d'aont copiém tots aquets datos, i posa el següent comentari:

Escandaloso ¿verdad?— Si, muy escandaloso; pero es el resultado lógico de la irreligión.

No volém acabar aquí les nostres estadístiques. Volém ara portar la dels naixements il·legítims. Vegis:

Diu Mr. E. D'Arnoux en la revista *Fortnightly Review*.

A Escocia, (protestants), 58 naixements il·legítims per cada 1.000. naixements.

Suecia, (protestants) 52 per 1.000.

Alemanya, (protestants) 47 » »

Estats-Units, (protestants) 47 » »

Anglaterra, (protestants) 42 » »

Y en cambi a:

Espanya, (catòlics) hi ha un 1 per 1.000 respectivament, i a

Irlanda, (catòlics) igual que Espanya.

Ab aquestes estadístiques podrán els llegidors comprovar si la Relligió es moralitat, si la Relligió influeix en les costums del poble i si fa be l'Emperador alemany de volguer que el sant temor de Deu siga ensenyat en les escoles.

En altre article, veurém en xifres, clares i concretes, l'estat moral en que's troba Fransa, la nostra desgraciada veïna que sembla talment que rebí el cástich de Deu, per els seus pecats, i de que sembla fer gala, essent la més irreligiosa de totes les nacions del mon.

FRANCÉSCH X. MARCÉ.

Barcelona. Janer de 1911.

DE RE: CIENTIFIQUE

FISIOLOGÍA VEGETAL

No sin fundamento está muy generalizada la idea de que las plantas respiran de distinto modo, según sea de día ó de noche.

Si tomamos unas algas, esas plantas de filamentos verdosos que con tanta abundancia se encuentran en las aguas encharcadas, y sometemos, dentro de una vasija con agua, á la acción de los rayos solares, veremos desprenderse de ellas gran cantidad de burbujitas gaseosas que, recogidas en una campana de cristal, fácil nos será probar son de *oxígeno*, haciéndolas arder aproximado una cerilla encendida.

Por el contrario, si recogemos en la misma campana las burbujas que se desprenden de dichas algas teniéndolas en la obscuridad durante varias horas, podremos comprobar, por enturbiamiento que producen en una lechada de cal, que el gas recogido es el *ácido carbónico*, ó hablando con mayor propiedad *anhidrido carbónico*, gas formado por dos volúmenes de oxígeno y uno de carbón ó carbono.

Esto parece demostrar la distinta naturaleza de la respiración de los vegetales, según estén sometidos ó no á la acción de la luz. Mas, no es esto cierto.

La respiración vegetal se verifica, en todo momento, igual que la del hombre: absorbiendo oxígeno del aire y devolviendo parte de éste transformado en anhídrico carbónico.

Las plantas respiran por todas partes; mas, donde la respiración se produce con mayor intensidad, es en sus hojas, que deben su color verde á una substancia llamada *clorofila*. Esta clorofila es la que enmascara la respiración vegetal, haciéndolo aparecer de un modo distinto de como realmente es.

Dicha substancia tiene la propiedad de descomponer *bajo la acción de la luz*, el anhídrico carbónico que la produce, en sus dos elementos, oxígeno y carbono, fijar este y devolver aquél á la atmósfera de donde había salido. Por la noche, no pudiendo la clorofila ejercer su acción por faltarle la de los rayos solares se desprende el ácido carbónico sin sufrir alteración alguna, mostrándose así la respiración en su verdadero aspecto. Por esta causa es conveniente retirar las plantas de los dormitorios, pues contribuyen á viciar el aire de dichas habitaciones, así como el fomentar el arbolado en las grandes urbes, por purificar su atmósfera, merced á la gran cantidad de oxígeno que durante el día desprenden.

A la *función clorofílica* se deben, por tanto el gran acopio que de carbón hacen los vegetales y que tanta utilidad es para el hombre y la invariabilidad de la composición atmosférica, constantemente amenazada por el oxígeno que consume y el ácido carbónico que produce la respiración animal; admirable función que patentiza la Sabiduría con que la Naturaleza rige el mundo creado.

JOSÉ M.^o DALMAU

DE: RE: LI-
TERARIA:

: Prosa : Vers :

Crítica

La filla de'n Marcel

Era una nena preciosa, amb una palidesa blanca de magnolia, ulls blaus, envellutats i llavis carnosos; els cabells d'or, esbullats, l'hi mitj tij tapaban el rostre d'angeló; portaba núes las cametas y calsats els peus ab unas sabatetas esquinsades.

Ella no'n sabia res d'aquet mon: sols sabia que la seva mare era'l cel, i que'l seu pare, era un borratxo; tencada tot el dia dintre son piset, petit y rónec, sense amigas, ni ningú que l'hi contés lo que passaba fora aquelles quatre parets, la pobreta, Carola, pujaba sense esma de rés, e indiferent a tot quan la rodejaba.

Son pare, menjaba a la taberna i després qu'estaba tip, pujaba les deixies a sa filla, sense tindre una paraula carinyosa, pera la pobreta hórfa. Al vespre sempre hi arribava ubriac, ensopegant a cada pás, gronxolantse descompassadament, i entraba a tombellons en la seva cambra malehint i parlant en alta veu. Sa filla, quan el sentia pujar, sortia al peu de 'escala, se'l contemplaba amb una mirada tristament dolça, i sentint, en mitj de la seva innocència, tot l'embrutiment, tot el desamor del seu pare; i llavors el seu cor batejava sorollós, i en els ulls li espurnejaven les llágrimes.

Veyent que son pare, no l'hi deya res, tencaba la porta, i ficantse dintre son llitet, miserable, moltes vegades sense sopar, donaba dos o tres voltes i ab els ulls encare humits quedaba dormida somiant caricies que no habia conegut may...

¿Que tenia la pobreta nena de rostre pàl·lit de magnolia, d'ulls blaus envellutats i llavis carnosos?

Son pare, sempre tant descuidat, are la vetlla entre gemecs dissimulats i paraules carinyoses. Fins are no ha comprés que tenia una filla, i que aquesta filla mancada d'aliment i de carinyo se ha anat defallint, corsecant i que la terrible tisis s'ha apoderat d'ella.

—Ya res s'hi pot fer—ha dit el metje.

No obstant en Marcel hi posa tot son cuidado, i nit i dia está al costat de sa filla, acoronantla de petóns i moxainas.

¡Ah, malehida taberna! ¡Que víctimas has tet en aquet mon!...

Desde'l llitet, la pobreta Carola, contempla a son pare, veyentlo ab estranyesa tant carinyós i sempre al seu costat, sentint vibrar continuament, á la seva orella la veu manyaga i plena de dolor que tant habia sentit irada i ronca.

La nena al veurer a son pare tant cambiat se sent exuberant d'amor, d'agraiment, de tendresa, i alsa els brassets penosament pera amanyagarlo; més la feblesa de la mort sorpren el darrer esforç i aquells ulls de bellut blau, s'enterboleixen, i la gola se li núa sota una mà invisible, que l'agarrota, ofegantli un jamec, mentres el seu cós de verge s'ajassa com un plom sobre'l llitet.

En Marcel, al veurer caure a sa filla, quedá ert i atontat; son rostre esdevingué blanc com el márbre i un crit estrident, eixí de sa boca, mentres son cós queya sobre'l cadávre de sa filla...

Cuan ficaren la nena a la caixeta blanca, va semblar que tornaba en sí el pobre Marcel. S'alsá de la cadira i com un autómata, els ulls

oberts i fixos, se acostá'l llit sobre'l que reposava la caixa; comprenent que allí dintre se li enduien lo que tant estimava, i tant habia descuidat; entrobri sos llavis amoratats, d'alcoólic, en un jamec terotjement trist, com un udol de fera moribonda.

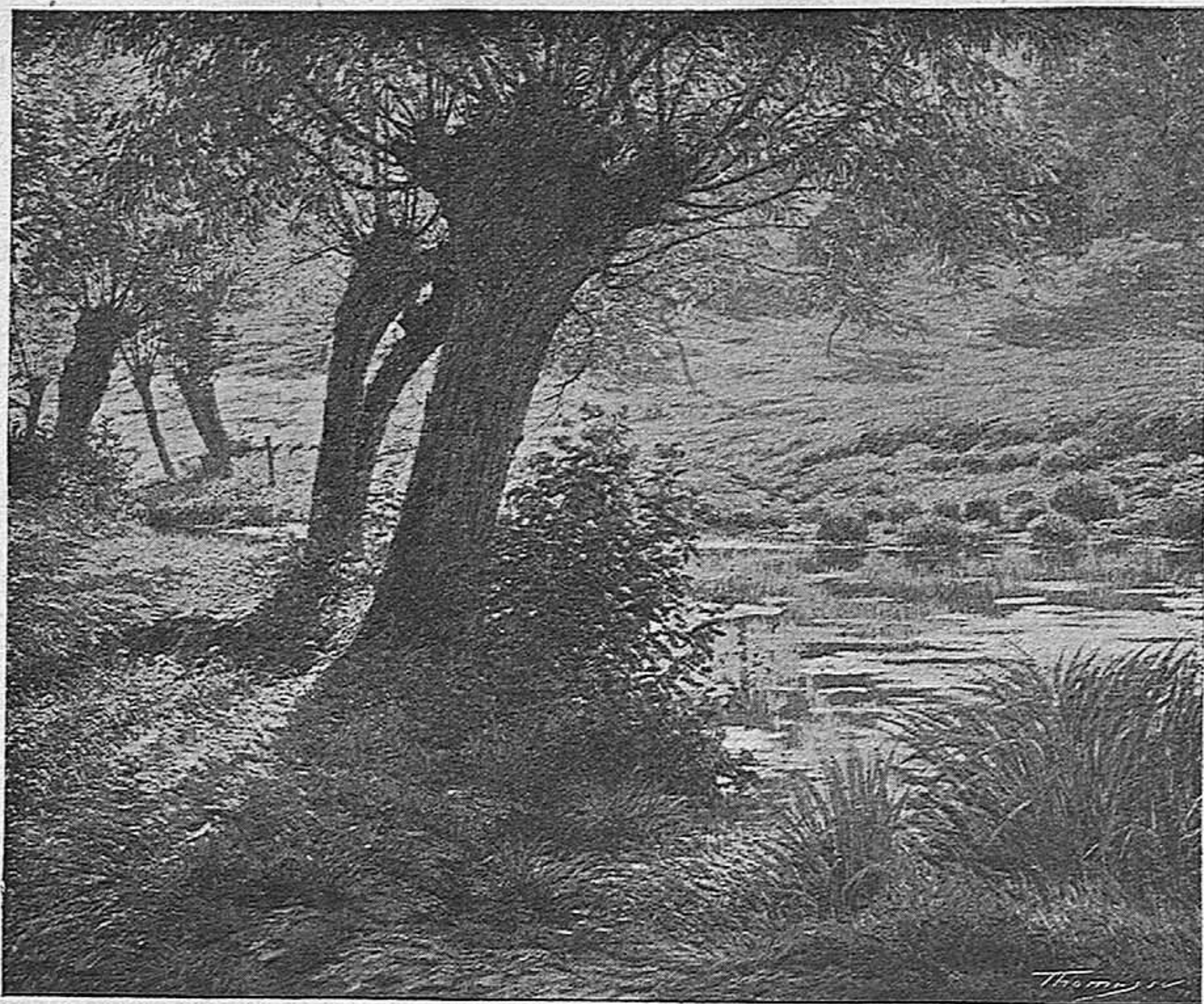
Tot d'una abràssa a sa filla frenéticament, la deixá per tornarla agafar mes fort, i petonejantla ab força i deliri sanglotá pausadament.

—¡Jo, la he ma... ta... da...! ¡Jo, i la ma... le...hida, ta... ber... na...!

María del Carme Benages.

: DE : RE :

ARTÍSTICA

LA CHARCA

Cuadro de WYTSMAN

ACONTEIXEMENT ARTÍSTIC

De tal se pot calificar el pas de la companyia Lilipuziana dirigida per el Comendador Ernest Guerra, el que durant molts anys ha sigut Director Artístic i Professor del Teatre Argentina de Roma. Aquesta companyia composta de 45 membres entre nens i nenas de les edats de 6 als 16 anys, en els pocs dies qu'els hem tingut a Girona, ens han demostrat un art poc comú degut al estudi i direcció que tenen. Nosaltres no estém acostumats a veure treball com el que realisen aquets petits artistes. Pro tenint en compte la seva organissació íntima ja es mes fácil convencers que no ha d'ésser estéril la seva obra. Sa idea capdal es el catolicisme (aixís ens ho demostraren en el diumenge primer qu'estigueren a Girona, poguent els gironins veurer a les artistes acompanyades de les seves institutris o directores a la missa d'onse i a n'els actors a la missa de dotse); en tots els seus actes com passeig, estudi i altres, van completament separats per sece, excepte en els assaigs i representacions que forsosament han de comunicarse, ademés del teatre, se dediquen a aprendre les assignatures generals per tenir bona ilustració, s'exercitan ab el gimnás i se dediquen a la música, cant i altres medis per ter d'els artistes uns sers cultes i educats. Cada sece té'ls seus mestres i directores. Es a dir, sembla talment com un co-legi, pro un co-legi model; ja que l'educació es complerta i la veritable, encare que la preferencia sigui per fer homes declamants i cantaires. Aquesta companyia té uns dos anys de vida i se pot dir que ja es coneguda per tot el mon. Are ha vingut a Catalunya aont haurá estat dos mesos: ha sortit de Valencia procedent d'Italia i el dia 16 del vinent Febrer s'embar-

cará a Barcelona am direcció a Buenos Aires am l'objecte de fer una llarga *tournee* per Amé-rica, contractada per el gran empresari Faustí Da Rósa.

Be voldríem fer dignes alabances d'aquesta gran companyia de petits, pro veiem que ja les ha fetes el públic gironí, premiant les representacions amb uns plens a cada sessió i am forts picaments de mans les escenes culminants de les óperas representades. No hem d'esmentar aquestes ni analizarles, perquè es igual, ab dir que totes les parts estigueren a gran altura ab totes les óperes, ja es tet el millor comentari i la més justa crítica, i aixó que no eren pas petites ni sencilles les: *Cavalleria Rusticana*, *Barbieri di Siviglia*, *Carmen*, *Sonámbula*, *Elixir d'Amore*, *Arias d'Il Trovatore*, *Lucia di Lamermoor* i altres que no recordém.

Girona s'ha demostrat aquesta volta tal com es i com sempre deuría ésser; aplaudidora i fomentadora del art vritat; i no sols ens enorgulleix aquesta manifestació gironina per llo que a l'art se refereix, sinó i també per que ab l'ocasió aquesta hem pogut veurehi a n'el Teatre Principal a totes les classes socials qu'es lo que més ens alegra i 'ns fa parlar ab joia.

Aquesta manifestació gironina per durant els dies 12, 13, 14, 15 i 16 del corrent han fet que la companyia tornés a instruirnos, deleitarnos i moralisarnos per els dies del 26 a n'el d'avuy, i tant de bó, els tinguéssim més dies, molts més dies que a ben segur s'acabaria la poca tirada que hi ha en cines i teatres ahont s'hi representa lo més brut i asquerós que per desgracia es lo que tenim en la major part de l'any quant no en tot l'any.

Ens felicitem doncs i doném la benvinguda a n'els bons petits artistes italiáns i a sa direcció perquè 'ns han portat art i han fet demos-

trar a Girona en el bon sentit de culta, esperant que aquet durará per nostra estimada ciutat, i desitjém qu'el Cel beneeixi a tota la companyia fentla próspera i trionfal com s'ho mereix el seu considerable treball.

Am Deu siau.

TALIADOR.

SONET NAUTIC

La Mort sembla ajeguda demunt de l'Oceá; la nau sembla encantada en aigües encantades; les veles se desinflen y tomben desmayades com ales de gavina cançade de volá. L'ocás del Sol es trágic com la fi d'un tirá, les fustes del navili gemeguen torturades y criden els marins, mes, llur cridá esdebadés. La Mort sembla ajeguda demunt de l'Oceá. Les ombres ixen lentes del lluny de l'oritzó y al avençar fingeixen macabra professó de monstres mitològics y d'hórrides quimeras. Dancen fosforencies en el cor de la nit: y a sa claror el mar, devé descolorit com l'oli de les llanties de velles fatilleres.

JOSEP M.ª LÓPEZ PICÓ

De la *Revista Catalana*.

LO LLIR DE LLUIS

A voliors del cel devallan angelets i serafins i un, lo llir de la puresa posa a les mans de Lluís, i acompanyat de cants célics amorós li parla aixís: — Jesús, Joseph i María, que regnau al Paradís, eixa flor immaculada, de la santedat espill, m'han manat que te la porti, i cuidis no perdi el brill, que, si ufana la conservas fins arribar a morir, ab bálçem del cor regantla per sempre serás felís. Y nosaltres, tal com es al moment de tú finir ja baixaré a cercarla per darla a un altre teu fill.

† ALFONS BELLERA TORRENT.

L'ALFONS BELLERA

La Parca traidora, que ni avisa ni s'espera, ha segat la vida del jove Alfons Bellera, sens mirar que ha restat a la poesia i a la causa catòlica un campió fort i conseqüent i qu'ha sembrat el dol en sa familia i en sos amics. De 18 anys d'edat, era en Bellera un poeta que tot just comensava a fruir de la poesia de la vida, i deixava entreveurer en sas composicions un franc espill de la seva hermosa anima, qu'are haurá entrat en la possessió de la seva ditxa. Catòlic fervent, havia mostrat en sos actes un zel per la Religió de tot digne encomi.

Are que podia esmersar ses aptituds i son valer, are que era hora de comensar a donarse a conèixer adornant la poesia catòlica am ses belles i inspirades composicions, Deu, sens

dupte, se l'ha volgut per, Ell, i arrebatantlo al mon, l'haurá volgut barrejar entre sa coort de arcàngels.

Degut a la amabilitat de son germá en Josep podem avui honorar les págines de EL CRITERI, am la anterior poesia que encare que no es de les millors que té, s pot considerar com la seva obra *póstuma*.

Al mateix temps que enviém nostre condol a la seva familia, preguém a nostres llegidors una oració per la seva ánima.

Q. D. C. G.

Crónica

El vinent día dos de Febrer la Joventut Catòlica Propagandista (associació de joves que fins el dia de cap d'any figurava com a secció de propaganda i qu'are per més independència s'ha constituït en entitat) tindrà reunió general en el local social Forsa, 29, (Círcol Catòlic).

Durant la present setmana será portat el seu reglament a l'aprovació gubernativa i a la censura i aprovació de nostre Reverendíssim Prelat.

A no tardá, aixís que'l Reglament sigui legalitzat se comunicarà la seva constitució oficialment a n'els periòdics i entitats i en especial s'oferirà a n'aquestes últimes que siguin catòliques per ajudarles en l'acció de propaganda catòlica, complint ab les afirmacions fetes en el día de nostra gran vetllada.

Per motius no prou inductors a fer vague, alguns individus despatxats de la casa Grober han volgut fer declarar en tal estat a n'els altres pacífics treballadors de la tábrika. Per lograrho s'han valgut de mil medis, causant la consegüent intranquilidat en els ánims i motivant la constant intervenció de la guardia civil i agents de l'autoritat per evitar mals resultats de la broma dels fulanos, que per sort no ha vingut a males. Els mateixos han organitzat una tunció a son benefici que no'ls doná resultat com era d'esperar, Girona a voltas sab premiar lo just. Si aquets treballadors en cas de molta desgracia, no resultant en bé d'ells ni'l parlar ab el Sr. Grober, ni buscant feina per altre cantó, se haguessin trovat a la miseria, estem segurs que tot Girona hauria acudit a son benefici.

Pro després de sembrar l'intranquilidat per la ciutat, encare explotar la seva caritat, ens sembla improcedent i els valgui.

No diguem que la llei del candau sigui tant dolenta, al menys no ho es per tothom: ab aquet motiu un subjecte passa en molts convents de monjas i figurant un inspector diu que s'ha de tramitar un expedient pro que ab petit adelanto ell ja mirarà del arreglo prompte i sencill. Está clar que les pobres dones deuen pensar fins en la bondat d'en Canalejas!.... Pro l'aixerit *inspector* ab moltes miques omplenará piques i no'ls diem res també dels elogis qu'anirán per l'autor de la famosa.

Els *rebeldes* ja tenen l'impressió del procés Ferrer qu'ha costat.... res, poca cosa, perquè al menys aixó será de profit. Pro a ben segur que'ls més decidits a volerho discutir serán els primers demanaires o siguin els jefes dels in-

cendiaris; sembla que per demostrar la seva rahó aixís deuría ésser.

Volen dir que no defugirán la questio imitant a n'el *valiente* Emiliano quant els successos?

Ens sembla lo més llógic.

El día quinse la secció cómic-dramática del Círcol Catòlic, va posar en escena tres pessas que foren molt aplaudides en especial l'última o sigui «Cápsules Máusser» en la que s'hi distingiren brillantment els interpretadors i hi rigué molt l'escullit públic que la presenciaba. Son dignes d'esment els coneguts aficionats, Patiño, Montal, Pumarola i Mariné.

El día dos a dos quarts de cinc un altre secció interpretarà la molt aplaudida e interessant «Los dos sargentos franceses ó el Capitán Derville» que en tots els llocs que la mateixa companyia l'ha representat ha obtingut un éxit sorollós.

La funció será a benefici de la «Joventut Catòlica Propagandista».

Després de llarga enfermetat ens ha tingut de deixar nostre estimat colaborador Rodolf de Fortuny, anantsen a Alemanya ahont té la seva familia i en cas de salut (que de cor li desitjem) ens enviará notes d'aquella nació en quant a l'acció social se refereix.

Ens ha deixat uns quants articlets sobres ses impresions gironines, qu'anirém publicant.

Am fetxa II del corrent ha dictat el Suprem una sentència resolguent un cas sobre la usura qu'es molt comentada.

En aquest tallo se ratifica amb amplitud als jutjes la facultat que la llei els hi concedeix pera anular els contractes usuraris encare que no hi hagi proves, prenent per base, sols les alegacions de les parts. I senta además la doctrina que encare que en el plet se fassi renuncia per el prestamista dels interessos que siguin usura, el contracte deu anularse i encare que no prosperin totes les peticions del prestatari, si el contracte se declara anulat, procedeix l'imposició de costas al prestamista.

I també estableix que la llei mentada es aplicable als contractes anteriors a la mateixa.

Mal negoci será pels que al préstam se dediquen, aquesta resolució del Suprem.

El periòdic *Ciudadania*, ha passat de diari a setmanari.

Lo que pot l'idea progressiva...!

Hogar i Escuela, es una revista que té moltes condicions literarias i que al mateix temps d'instruir fa passar bona i distreta estona a qui la llegeix. Es especialment dedicade a les families a quines la recomanem eficazment. El text es extraordinari també en quant a l'extensió, surt quincenalment i sols costa 2'50 pessetes anyals. Poden encarregar les demandes a nostra administració, Forsa, 29, i a la llibreria Dalmáu; que per difusió de les bones lectures hem acceptat la corresponsalia.

Ha mort Donya Joaquina Missé i Castelló, viuda de D. Narcís de Pol, mare de nostre estimat amic D. Pere, i cusina de nostre digníssim Prelat, a qui, com a tota sa familia enviém nostre més sentit pèsam per tan irreparable pérdua, i preguém a nostres llegidors la tinguin presen en ses oracions.

A n'el director de *La Defensa* i ex d'*El Tradicionalista* desgraciadament se li ha fallat en contra seu el procés de una denuncia, de tal manera que sembla el desterrarán a uns quants kilòmetres.

No cal dir que ho sentim i que *la llibertat de la premsa* estigui tan manifesta... segons per qui.

En Lerroux ha llensat, no sabem si per primera volta, un repte a qui vulgui discutirli *sa honorable política*.

Surten els de *Metralla* i pam... que hos penseu, el manté? Cá, mil escuses i *guillém que fa viu*. Està vist que la política demagoga-lerrouxista està plena de *valents*.

Ha sigut encarcerat el director de «Ciudadanía» per la reproducció d'un article que segons llegim no's considerá pecaminós fins qu'aparegué en les columnes de dit periódic.

Com a confreres sentim lo succeit a n'el company Prudenci Bertrana.

Inondacions, nevades, crisis estranyes, son els temas qu'han omplent l'atmosfera en el principi del any que som.

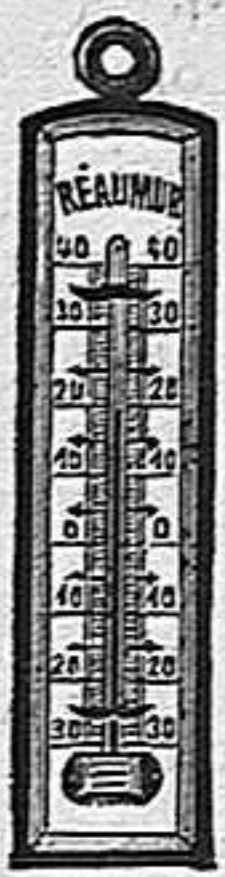
Per coses estranyes a les Espanyes. Pero millor que no durin.

Ha mort a Barcelona en Doménech Joan Sanllehi, molt conegut i respectat, essent son pas per tots els alts càrrecs que havia desempenyat, senyalat com a bona direcció.

Deu el tingui en sa gloria.

IMP. DALMÁU CARLES & COMP.^a—GIRONA.

SECCIÓ : D' : ANUNCIS

Francisco Solá

— ÓPTIC —

Rambla de la Llibertat

GIRONA

Joan Juanola SASTRE

Cort-Real, 5.—GIRONA

Gran Hotel Peninsular
de'n JOAN NICOLAZZI

Hotel de primer ordre.—Menjador apart pera Rtns. Srs. sacerdots.

PROGRÉS 4.—GIRONA.

Carboneria i Magatzém de llenya

— DE —

Viuda de Esteve Jou

Travesia de S. Josep 4.—GIRONA

Sabateria Alvarez

DE Ferrán Freixas.

Bon gust, elegancia i duració

— PROGRÉS, 8. — GIRONA —

Dolors Jordá Profesora de Piano

Plassa del Moli, 9, 3.er—GIRONA

Farmacia del Dr. Vivas

CORT-REAL, 17 ☞ TELÉFONO, 65

◆ GIRONA ◆

Gran : Taller : de : Lampisteria
i : Magatzém : de : llunes

JOSEP CARBÓ

FORSA, 6 ☞ GIRONA

: : Instalacions : eléctricas : de : gas : i : d' : aigua : :
: : Timbres : eléctrics : : Aparells : d' : acetilé : :
: : Cristalls : : Vidres : i : llums : eléctrics : :

¡GRAN ASSORTIT!

Dalmáu Carles y Comp.

Llibreters.—Editors

Plaza del Oli, 1.—GIRONA

La Canastilla de Oro

TENDA-BOUQUET DE ROBES BLANQUES

La dama hi trobará el bon gust i la elegancia alhora.
Es la casa de Girona, ont s'hi ven molt bó, i baratissim.

Jocs complets per noviatjes i bateigs

P'ça Cort-Real, 8. GIRONA

Botiga de'n JOAN PERICH

RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 28

— GIRONA —

Assortit de postals, merceria i quincalla

EL CRITERI

Periódic quincenal d'acció Catòlica

PORTAVEU DE LA
Joventut Catòlica Propagandista

Preus:
Un trimestre. 0'50 ptes.
Un any. 2'00 "
Núm. solt. 0'10 "
Anuncis á preus convencionals

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Pujada de la Catedral núm. 10, 2.^{on}

Sr. _____